

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Pofta 'n cuiu!

După-ce criza s'a rezolvat, și măcar basa unei certe mai îndelungate s'a înălțat, mai mult decât de bucuria noastră veselie trebuie să fim, că bucuria contrariilor nostri Unguri a încetat.

Era așa de fatal, ca tocmai noi de noi să ne hărțuim, noi de noi să ne pierdem în cerți și neînțelegeri spre bucuria dușmanului comun, care își ridea în pumni.

Era așa de fatal mai ales acum, în acest an, când ei caută să sârbzeze milenul, ridicându-se pe sine în ochii Europei și umilindu-ne pe noi prin pretinsa lor putere de stat alcătuitoare și de civilizațiune.

În decursul crizei într'adevăr ne era une-ori mai năcăz de bucuria vădită a foilor ungurești, decât de regretabilele certe ce s'au ivit între noi. Ni-se părea, că Bánffy anume a pus la cale atâtea sfezi, ca dacă nu 'i-a succes cu încercările de îndulcire, apoi cel puțin prin certarea noastră între noi înșine să-și asigure pace pentru mileniu.

Se spune, că Bánffy ar fi zis odată cătră mai mulți deputați ai opoziției: „Voi mă puteți pișca cu oratoria voastră, dar' când e vorbă de viclesug și hămișaguri, nime nu mă întrece pe mine“.

În decursul crizei adese-ori ne-am adus aminte de aceste cuvinte, adevărate de altfel prin fapte, și părea că vedem pe vicleanul Bánffy, cum pândeste ca o vulpe și poartă itele ca tot mai mult să încurce și să ne încaiere.

Presa maghiară de toate colorile, avea într'adevăr în tot decursul crizei o ținută așa de suspectă, încât nu puteai să nu observi, cum condusă ca de o singură mână ea căuta spre un singur scop: să ne ațite, să ne învrăjească, ca noi de noi să ne batem.

Astfel doria guvernul, care comanda această campanie infamă, ca se ajungă la pace.

Căci pace, pace și ear' pace cer ei, Ungurii, pentru Mileniu.

Pace au dorit se aibă și din partea noastră, de aceea au pus tot aparatul unei prese corupte și coruptibile, ca să ațite ura între noi înșine și vrajba să o mărească.

Prin învrăjbirea noastră doriau se aibă pace.

Noi însă să le zicem: puneți-ve pofta 'n cuiu, — și prin buna înțelegerea noastră să le facem răboiu.

Cu toți trebuie să nisum într'acolo, ca limpezind situațiunea, pacea și buna înțelegerea să-și reie imperiul seu în sinul partidului nostru, ca astfel să putem face, ceea-ce interesul nostru suprem pretinde: o manifestație deamă la poporului nostru în fața „Milleniului“ unguresc.

Cei-ce discordie și neînțelegeri samănă în sinul partidului nostru, aceia nu fac decât serviciul Ungurilor; aceasta trebuie să ni-o însemnăm.

Român bun, sincer devotat cauzei, desinteresat de eul seu, nu poate cu nici un preț să mai cultiveze vrajba, care destul ne-a sgduit, destul de mult ne-a slăbit.

Acela trebuie să priceapă, că între împregiurările actuale atari învrăjbiri nouă nici chiar un folos nu ne aduc, pentru-că nici dirima nu se pot definitiv, pe când Ungurilor, da, le fac cele mai bune servicii, împlinindu-le cea mai mare poftă a lor, tocmai pofta ceea, despre care am zis, că se 'și-o pună în cuiu!

Învingerea lui Bánffy. Contele Revertera, reprezentantul mo'arhierii noastre lângă scaunul apostolic din Roma, din pricina iscată între Bánffy și nunțul Agliardi, a fost pus într'un concediu mai îndelungat. Acum el se reîntoarce la postul seu, ducând cu sine o scrisoare autografă a Majestății Sale și un dar bogat cătră Papa. Agliardi rămâne și mai departe în Viena, distins în diferite chipuri de membrii Curții și de înalta aristocrație.

Mai zică cineva că n'a învins Bánffy.

Cuvântul tinerimii.

Sibiu, 5 Februarie n.

Tinerimea este nădejdea viitorului unui popor.

Așa se zice pretutindenea.

E bine, „nădejdea viitorului“. Dar' ce e tinerimea pentru prezentul unui popor?

Întrebarea aceasta 'mi-se impune acum cetind și recetind declarațiunea tinerimii noastre din Budapesta și Viena.

Calm, dar' energic, cumpătat și toțuși necrutător, ea își spune cuvântul seu asupra stării actuale asupra prezentului;

mai mult ea indică în trăsături principiale și ținuta viitorului.

Nu știu ce vor zice alții asupra acestui pas al tinerimii. Vor fi de sigur și de aceea, cari ar voi să-și deneghe dreptul de a se amesteca în atari cauze; vor fi de aceea, cari vor zice, că tinerii au să asculte, să învețe, nu să dicteze.

Nu vreau să fac apărarea acestei tinerimi, așa de prudentă, așa de hotărâtă, cum s'a arătat prin declarațiunea sa. Ea se va ști apără de sigur.

Dar' impresiunea, ce această tinerime 'mi-a făcut nu pot se o ascund.

Ea vorbește așa de clar, și dintr'un punct de vedere așa de înalt, încât nime, pe dreptul, nu poate decât laude să-și aducă și să se bucure, că nădejdea noastră în viitor se întemeiază nu pe o frasă, ci pe o temelie reală și sigură.

Tinerimea este inima unui popor. Aceasta e sentența, ce 'mi-o dictează declarațiunea din vorbă.

Tinerimea noastră este inima poporului nostru. O inimă curată, caldă, arzândă chiar de cea mai candidă iubire de neam. O inimă, care simțește pentru întreg poporul și simțește neinfluențată de nici un curent egoistic; simțește liberă de ori-ce patimi nefrumoase; simțește normal. O inimă însă, care drept regină a funcțiilor sale are și o minte clară, gânditoare și înțeleaptă.

Aceasta 'mi-se pare tinerimea, care vorbește prin declarațiunea de ieri.

Tinerimea, care simțește pentru poporul seu și presimțește pentru el.

Simțește liberă de ori-ce influențe străine, condusă numai de idealele înalte, al căror glas le aude în sufletul seu, și simțește sub regimul mișcării gânditoare, care își dă seamă, și de doruri și de puteri, și de ce vrea, și de ce poate, și de scop și de împrejurări: simțește cu mintea și gândește cu inima.

*

Tinerimea noastră zice: admir abnegațiunea și devotamentul cu care bărbații nostri au luptat și sacrificat pentru cauza poporului. Îi stimez, îi admir și le mulțumesc din adâncul inimii mele. Eu însă mă inspir nu de persoane, ci de principii; eu știu că lupta și sacrificiul e o datorie națională. De aceea în luptă, 'mi-se impune mai mult lealitatea și corectitatea, decât nimbul și gloria câștigată, a bărbaților nostri.

Tinerimea zice: Eu simțesc în mine dorul, pe care cu laptele mamei 'l-am

supt, dorul sfânt, care pătrunde tot sufletul românesc. Înaintea ochilor mei planează și plana-va idealul, care prin toate veacurile, câte a străbătut neamul meu, ca o stea conducătoare 'i-a luminat în drumul seu — dar' când din aceste ideale sfere mă pogorâsc pe pământ, pe acest pământ nenorocit de oameni, dar' binecuvântat de Dumnezeu, ved că politica noastră națională e croită și impusă de situațiunea deplorabilă a poporului nostru și de perversul sistem de guvernare, ce apasă greu asupra țerii. De aci mie 'mi-se impune de sine, că cu aceste împregiurări trebuie să-și fac socoteala, și lupt pentru combaterea „perversului sistem“ și ridicarea și îmbunătățirea „deplorablei stări“.

De aceea eu declar sus și tare, că aspirațiunile mele politice nu trec peste hotarele țerii, și că politica noastră dictată trebuie să fie de noi înșine și de forța împregiurărilor noastre. Protestez deci, dacă cineva cu provocare la marile noastre idealuri ar voi să exploateze cauza noastră pentru interesele sale mici de partid, interese, cari chiar și când s'ar acoperi cu splendide decorațiuni idealistice, știu că tot numai de dorul puterii sunt mișcate.

Tinerimea zice: Causa noastră e așa de mare, și atacurile ce vin asupra noastră sunt așa de volnice și brutale, încât strînse trebuie să fie și tari rindurile noastre pentru a susține atacurile, a le respinge și a face și pași înainte. De aceea o perfectă solidaritate trebuie după părerea mea să domineze în conducerea luptei, și ori-cine ar voi să vire desbi-nare și să formeze clice, noi îl considerăm ca pe un om necorect, căci atari porniri sunt străine organismului partidului nostru, la care cu sfîntenie țin, și cred că ele nici nu pot isvorî din motive cinstite. De aceea la cas de lipsă, cred că partidul național trebuie să fie curățit de toate elementele neonestepentru-că în lupta noastră grea numai cel onest poate să ne servească cu tot devotamentul, de care lipsă avem.

Tinerimea zice: Aceste sunt vederile mele, acestea sunt șoaptele inimii mele. Eu prin urmare reprob și condamn, pe cei-ce scandale au provocat în sanctuarul templului nostru național și vrajba au sâmenat în sinul poporului nostru. Asigurez însă tot sprigul entuziasmului meu curat pe s-a-ma celor-cedemnitatea organizațiunii noastre au salvat, și-i rog, ca ei să continue și mai

cu energie lupta, în a cărei isbândă cu tărie cred.

Acesta este cuvântul tinerimii. Mie 'mi-se pare nu numai o fericită diagnosă a situației, dar' și un presimț norocos al viitorului, un program ad hoc.

Dr. E. D.

Atitudine corectă.

„Voința Craiovei“, organ național-liberal ce apare sub direcțiunea clubului național-liberal din Craiova, publică sub titlul „Ce atitudine trebuie să avem în chestiunea națională“, următorul, important articol:

De o bucată de vreme chestiunea, care preocupă mai mult presa din România este cea națională. Și cum presa noastră din fire este pasionată, natural, că recriminările au fost generale, toți se tratau de nepatrioți, de trădători și în același timp de monopolisatori ai chestiunii.

Mai cu seamă neînțelegerile și scisiunea regretabilă din sinul comitetului național al partidului românesc din Transilvania și Ungaria, comitet ce se află în Sibiu, au dat prilegiu presei noastre la recriminări nesfârșite.

Aceasta este o greșală. Datoria noastră nu poate fi aceea de a ne amesteca în afacerile politice lăuntrice ale Românilor de peste munți și a căuta să le direcționăm noi mișcarea.

Nici un partid politic din România nu poate și nu trebuie să pretindă a direcționa politica Românilor de peste munți. Și nu trebuie, pentru-că altele sunt interesele noastre efemere de partide, și altele interesele naționale ale unui popor de trei milioane oameni. Chestiunea națională a Românilor de peste munți nu poate și nu trebuie să fie snbordată intereselor de partide din România.

În Transilvania, Banat și Ungaria politica Românilor trebuie să isvorească din sinul maselor, să primească impulsie și direcție dela popor. Atunci numai se face o adevărată politică leală, sinceră românească. Este în interesul suprem al Românilor subjugăți de a arăta lumii, că politica lor pleacă dela dînsii, ear' nu, că ar fi o chestiune artificială, al cărei impuls ar veni din afară.

Fruntașii și conducătorii Românilor de peste munți trebuie să fie expresiunea poporului român de acolo, să fie expresiunea apăsării și a nedreptăților ce le îndură poporul român dela dominația maghiară. Acei condu-

POFTA „TRIBUNEI“

Iarna pe uliță.

A 'nceput de ieri să cadă
Câte-un fulg, acum a stat.
Norii s'au mai răsunat
Spre Apus, dar' stau grămadă
Peste sat.

Nu e soare, dar' e bine,
Și pe rîu e numai fum.
Ceru-i liniștit acum
Dar' năvalnic vuet vine
De pe drum.

Sînt copiii. Cu multe sîinii,
De pe coastă vin tipînd.
Și se 'mping și sar rîzînd
Prin zăpadă fac mătînii,
Vrînd-nevrînd.

Gură fac ca roata morii;
Și de-avalma să pornesc,
Cum prin gard se gâlcesc
Vrăbii gureșe când norii
Ploi vestesc.

Cei mai mari acum, din sfadă,
Stau de 'ncoerate puși —
Cei mai mi-i, de foame-aduși,
Se scîncesc și plîng grămadă
Pe la uși.

Colo 'n colț acum răsare
Un copil, al nu știu cui;
Largi de-un cot sînt pașii lui,
Ear' el mic, căci pe cărare
Parcă nu-i.

Haina-i măturînd pămîntul
Și-o fîrte-abia, abia:
Cinci ca el încap în ea.
Să mai bată, soro, vîntul
Dacă vrea!

El e sol precum se vede,
Mă-sa 'l-a trimis în sat
Vezi de-aceia-i încruntat,
Și s'avîntă, și se crede
Că-i bărbat.

Cade 'n brînci și se ridică
Dînd pe ceafă puțintel
Toată lîna unui miel:
O căciulă mai voinică
Decît el.

Și tot vine, tot încoată,
Dar' deodată, cu ochi vii,
Stă pe loc — să mi-te ții!
Colo, sgomotoasă gloată
De copii!

El de grabă 'n jur chitește
Vr'un ocol, căci e pierdut,
Dar' copiii 'l-au văzut —
Toată ceata năvălește
Pe 'ntrecut.

„Uite-i mă, căciulă, frate,
Mare cât o zi de post —
Aoleu, ce urs 'mi-a fost!
Au sub dînsa șapte sate
Adăpost!“

Unii-l iau grăbit la vale,
Alții 'n glumă parte-i țin —

Uite-i, fără pic de vin
S'au jurat să 'mbete 'n cale
Pe creștin!

Vine-o babă 'necet pe stradă
În cojocul rupt al ei
Și încins cu sfori de tel.
Stă pe loc acum, să vadă
Și ea ce-i.

S'oterește rău bătrîna
Pentru micul Barba-cot.
„Ați înnebunit de tot —
Puia! manii, dă-mi tu mîna
Să te scot!“

Ci-că, vrei să stingi cu paie
Focul când e 'n clai cu fîn,
Și-apoi zici că ești Român.
Bata babă 'ntr'at în laie
la stăpîn.

Ca pe-o bufniță o 'neunjoară
Și-o petrec cu chiu cu vaiu,
Și se țin de dînsa scaiu.
Plîna-i strîmta ulicioară
De alaiu.

Baba 'și-a uitat învîlul:
Bate, 'njură, dă din mîni:
„Dra-ilor, sîuteți păgîni?
Maica mea! Să stai cu bățul
Ca la căni!“

Și cu bățul se 'nvîrtește
Ca să-și facă 'n giur ocol:
Dar' abia e năval gol,
Și mulțimea năvălește
Earăși stol.

Nu e chip să-i faci cu buna
Să-și păzească drumul lor!
Rîd și sar într'un picior
Se 'nvîrtesc și tipă într'una
Mai cu zor.

Astfel tabăra se duce
Lălînd în chip avan:
Baba 'n mijloc căpitan,
Scuipă 'n sin și face cruce
De satan.

Ba se răscolesc și câinii
De prin curți, și sar la ei,
Pe la garduri ies femei,
Se urnesc mirați bătrîni
Din bordei.

„Ce-i pe drum atîta gură?“
„Nu-i nimic. Copii 'strengari.“
— „Ei, auzi! vede'-ia-și mari
Parcă trece-adunătură
De tatari!“

(„Vatra“).

G. Coșbuc.

O notiță gramaticală.

Una dintre cele mai păcătoase greșeli de limbă e folosirea a falsă a formei verbelor de conjugare I. la a treia persoană plural: ei cînt, în loc de: ei cîntă. Copiști, greșieri, advocați, profesori, academicieni — toți fac această greșală, parcă s'înt jurați s'o facă. Din nebagare de seamă? Ași din ignoranță, din cea mai adîncă ignoranță. Unii stau chiar la dispoziție și cer se zicem: ei cînt, ca se deosebim persoana III din singular (el cîntă) de persoana III plural (ei cîntă). Bata-i norocul, dar' subțire obraz au și ce

delicate deosebiri voesc să facă în limbă! Același scriitor face earăși greșeala, de geaba îi spui și-l convingi, că e greșală. Bolintineanu încalte nici nu voia să știe de forma adevărată a verbului, ci numai de forma greșită, ei sbor, ei sap, ei cînt etc.

Greșeala e veche. Eliade Rădulescu la 1847 s'a apucat să critice mai multe cărți, și cea dintâi a fost însăși Gramatica sa, publicată la 1828. Sincer, Eliade își recunoaște toate greșelile și-și bate joc și de sine însuși în chestiuni de limbă. Într'această critică, el zice:

„La conjugăția a doua în ire și a treia în ere, vîd mulți că se conjugă prezentul dorm, dormi, doarme, dormim, dormiți, dorm, adică eu dorm și ei dorm. Și eară: înțelegi, înțeleg., înțeleg-eți, înțeleg, adică eu înțeleg și ei înțeleg. Apoi ei mai știu din păcate, că și imperfectul grec face: ego egrafon și ekeinoi egrafon — și se pun năprui și pe biata conjugăție întâia a o conjugă: sap, sapi sapă, sâpăm, sâpați, sap și nu sapă; joc, joci, joacă, jucăm, jucați, joc, și nu joacă. Și aide înainte: eu arăt și ei arăt, eu înfințez și ei înfințez; eu cînt și ei cînt...“

„Dar' unde mergeți, domnilor? Nu vedeți, că faceți o macaroană grecească? Văzut-ați vre-odată în cărțile bisericii astfel de conjugare? Auzit-ați vre-odată din gura Românilor: oamenii sap, copiii se joc? În loc de: oamenii sapă, copiii se joacă. Văzut-ați și limba-mamă cum conjugă? Și limbile surori? Ce v'ati pus cînorăți limba cu procepsala domnielvoastre de a distinge singularul din plu-

cătorii trebuie să știe a purta lupta și a fi gata de jertfă.

Așa fiind lucrurile, partidele politice dela noi nu trebuie nici-odată de a direcționa și conduce politica Românilor de peste munți, căci atunci cauza națională este ca și pierdută, și toată politica Românilor de acolo se periclitează din fundament. Ei trebuie să fie slobozi și stăpâni pe politica lor.

Acest lucru este atât de adevărat încât un fruntaș român, dl I. Slavici, care astăzi stă în București, a voit prin niște articole publicate în „Tribuna” din Sibiu să dea o altă direcțiune decât cea prevăzută în programul dela Sibiu, dela 1881, cu tendința de încetarea necondiționată a luptei și deci capitularea Românilor. Această tendință a provocat o mare indignare în Transilvania, căci poporul român nu o primește, cum n'a primit-o nici atunci, când o propaga Mocsonyi.

Estă un exemplu palpant ce însemnează a nu fi în mijlocul poporului și a nu căuta să te inspire dela el.

Și dacă un fruntaș român din Transilvania ca dl Slavici o greșește când este în afara patriei sa, și scapă un moment din vederea intereselor poporului, cum nu vor greși oare partidele dela noi, cari, după-cum știm nu se pot conduce în afara de interesele lor politice?...

Un alt exemplu și mai concludent. Trei alți fruntași români, de altminterie instruiți și talentați: dñii Eugen Brode, Aurel C. Popovici și Septimiu Albini, luptători reputați, dar cari au fugit din patria lor și n'au crezut nemerit să deie piept cu pușcăriile maghiare, ne mai fiind în mijlocul poporului și amestecându-se în treburile Românilor de dincolo, au provocat scandalurile dela „Tribuna” din Sibiu și scisiunea comitetului național, chestiuni atât de contrare intereselor naționale ale Românilor din Transilvania. Acești trei refugiați caută ca ei din afară să dicteze poporului și conducătorilor lui neținând seamă de curențele ce domnesc acolo.

Eată cât este de adevărat, că direcția politică a poporului român nu poate veni din afară, ci numai din lăuntru din sinul lui.

Partidele noastre trebuie să înțeleagă odată, că chestiunea Românilor de peste munți pentru noi este o chestiune, care trebuie să stea deasupra partidelor și că deci nu e dat nimănui să desbina și să monopolizeze chestiunea, crezând, că o va direcționa. Acest sens pot să-l aibă și declarațiile domnului Dim. Sturdza, prim-ministru, dela Iași și renoite de d-sa și în parlament, că nu trebuie să ne amestecăm și să agităm în treburile interioare ale monarhiei habsburgice.

Noi trebuie să afirmăm în totdeauna solidaritatea și unitatea culturală și de rasă să spriginim moralmente pe frații noștri, dar' să nu căutăm a-i conduce noi, cum ei nu aspiră a ne conduce.

Să căutăm să nu înscenăm intrigi și scandaluri în sinul Românilor de peste munți și deasemenea să încetăm a ne acuza unii pe alții.

Să nu facem agitații nepermise, cari ar pute îngreui situația țerii numai pentru a face dificultăți unui guvern. Țeară mică, avem nevoie să fim un element de ordine și să nu ne expunem gratis la urgia nimănui.

În fine să căutăm cât mai mult să punem această chestiune, cum și trebuie, deasupra partidelor.

Aceasta i atitudinea ce trebuie să avem.

Congresul naționalităților.

„Národní Noviny” publică în traducere o circulară a fișpanului comitatului Tekov (Bars) către vicișpanul, de următorul cuprins:

59/1 95 Sz

„Dlul vicișpan e cunoscut, că naționalitățile română, slovacă și sârbăscă au înut în ziua de 10 August o adunare comună, cu scop de a se uni într-o intrupare aspirațiilor lor naționale. În adunarea aceasta ele au încheiat un program comun, în sensul căruia, pe baza punctului 15, pentru a ajunge la scopul comun și la conducere unificată, are să se alcătuească un comitet, care va fi compus din câte 4 membri, aleși din fiecare dintre cele trei naționalități: română, sârbă și slovacă; conform punctului 16, acest comitet va purta grije, ca să se formeze o organizație puternică și la fiecare ocazie dată are să se ridice protest contra politiceii actualilor factori ai statului, îndreptate contra naționalităților. Provoacă deci pe dl vicișpan și prin el toate autoritățile, să binevoască a priveghia cu multă luare aminte toate mișcările isvorite dela sus pomenita adunare precum și activitatea comitetului și a delegaților naționaliști, ear' întrucât le-ar găsi contrare legilor și s'ar arăta periculoase statului măcar cât de puțin, doresc să, mi-se raporteze imediat. Kazy Iános.”

Vicișpanul Dombay a trimis la protopretorul și circulara fișpanului, însoțindu-o cu următoarea comitivă:

Îți comunic în tot cuprinsul lui provocarea dlui fișpan, care tinde într-o controla mișcărilor isvorite din adunarea comună a naționalităților română, slovacă și sârbă, adunare ținută la 10 August a. c., și o iei la cunoștință și să procedezi, conform Aranyos-Maróthi. 4 Decembrie 1895, vicișpan.

Cel mai bun răspuns la această bazaconie îndrăznească ar fi ca comitetul de 12 al naționalităților să-și grăbească lucrările în sensul programului dela August, pentru-ca Memorandul se poată apare la timp.

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 3 I. c.

Se rostesc cuvântările de încheiere în afacerea teatrelor orășenești și provinciale.

Deputații Szász Károly și Pázmándy pledează pentru punerea teatrului național din Cluj sub îngrijirea directă a statului. Acest teatru este în mare decadență, fiindu-i nimicit fondul de 80.000 fl. Se face propunerea, că guvernul să înainteze în anul viitor un proiect de budget, în care să se cuprindă o sumă mai mare pentru teatrele provinciale.

Ministrul Perczel, având în vedere importanța teatrelor pentru anul millenar și pentru cultura națională, nu este în contra propunerilor făcute.

Titlul se votează împreună cu propunerea lui Pázmándy.

Urmează rubrica: Sanitatea publică.

La această dezbateri iau parte deputații Dr. Papp Samu, Thály, Issekutz, Polonyi și Sima Ferencz. Acestia îndigă pârțile cele slabe în stările sănătății publice. Atacă sistemul de eliberarea licențelor pentru farmaciști, atacă preparandile, unde se propune prea puțină igienă, critică guvernul pentru-că nu se îngrijește, ca în multe posturi vacante de medici cercuali să fie instituți medici harnici și bine salariați. Se propune în sfârșit, ca statul să se îngrijească de un consiliu sanitar mai destoinic, care să stee direct sub auspiciile statului.

Dezbaterea se va continua în proxima sedință.

Cronica politică.

(Boris al Bulgarilor).

Opiniunea noastră afirmativă despre sigura trecere la ortodoxism a micului moștenitor la tronul bulgăresc o vedem aproape confirmată într-o notiță a „Correspondenței Politice”, căci eată ce scrie:

„Terminul fixat pentru conversiunea prințului Boris nu este încă cunoscut, deoarece proclamățiunea, în care e stipulată ziua, se află până acum tot încă în mâinile domnitorului. Totuși se menține opiniunea, că ziua rebotezului e fixată pe 28 Ianuarie st. v. Rezolvarea crizei, la care s'a ajuns prin chestiunea schimbării de religione a moștenitorului la tron, a provocat o entusiasmă dispoziție de spirite. Nu numai membri ai partidului guvernamental, ci și aderenți de ai lui Tankov felicită din această cauză pe ministrul-president Stoilov.

(Cehii la Împăratul). Dovadă, că și în sferele cele mai înalte pentru Cehii bate un vânt foarte favorabil, este și următoarea întâmplare:

Presidiul expozițiunii etnografice din Praga, compus din următorii domni: primarul acestui oraș Gregor, ca protector al expoziției; contele Dr. Lajansky, ca președinte, și directorul teatrului național din Praga, Fr. Schubert, ca vicepreședinte.

Argan: Ah, vrei că intenționezi; e-ai răși te gândești la soția mea.

Beralde: Da, sincer îți mărturisesc, că la ea gândesc; eu nu pot suferi, că tu cu ochii deschiși cazi mereu în intrigile ce ea ți-le țese.

Toinette: Dar', domnul meu, cum puteți vorbi astfel despre madame, căreia nimic nu i-se poate imputa, care este o femeie neperversă, și soțul și-l iubește fără margini.

Argan: Da, întreabă numai pe Toinette, cât mă gulește.

Toinette: Da, zeu!

Argan: Cum este tot mereu în giurul meu.

Toinette: Da, asta-i adevărat. (Cătră Beralde): Voiți ca să vă dovedesc cât țin ea la domnul meu? (Cătră Argan): Dați-mi voe, domnule, ca să-i deschid ochii și să-l scot din eroare.

Argan: Cum, adevă?

Toinette: Madame va veni îndată. Puneți-vă întins pe scaunul acesta și faceți-vă mort. Să vedeți numai cât de desperată va fi când îi voi comunica știrea.

Argan: Sânt mulțumit.

Toinette: Dar' nu o lăsa prea lung în starea de desperare, căci i-ar pute aduce moartea.

Argan: Lasă numai pe mine!

Toinette (cătră Beralde): Ascundeți-vă acolo în unghiu.

Scena a XVII-a.

Argan. Toinette.

Argan: Dar' spune, nu este primejdie, când omul se prefăce că e mort?

Toinette: Doamne ferește. Ce primejdie să fie? Puneți-vă numai cum am zis. (Incut): Trebuie doar' să nu o plăcere de a vedea rușinat pe fratele d-voastre. Eată vine Madame. Fi-ți liniștiți.

dinte, au fost primiți la 3 Februarie în audiența specială de către M. Sa împăratul.

Contele Vladimir Lajansky a adresat monarhului o alocațiune în limba cehică, în care se ruga, de a avea voe să predea M. Sale un album, conținând vederile de pe expoziție și exprimând apoi rugarea arangiatorilor expoziției pentru înscuvințarea M. Sale, ca „satul” model, această prețioasă rămășiță a expoziției să fie conservat pentru totdeauna și în sfârșit a ordnului ca pentru zidirea unui muzeu etnografic cehoslovac să se croiască terenul necesar în vecinătatea fos ei expoziții (Întreagă întinderea, pe care se afla expoziția, este o parte a unui mare parc numit regesc, aparținând țerii. Red. „Tribunei”).

M. Sa a mulțumit, tot în limba cehică pentru albumul prețios și s'a informat despre rezultatele expoziției. Contele Lajansky a raportat, că a eșit un câștig curat de 20.000 fl. Împăratul a răspuns apoi la rugarea privitor la teren, că „se va ocupa cu chestiunea aceasta fără amănare, și va da ordin, ca dorința exprimată să fie satisfăcută.”

Întorcându-se apoi către primarul din Praga, dl Gregor, M. Sa l'a agrăit cehește: „Pe d-ta, dl primar, te cunosc deja de mai înainte!” și se informa dela el despre afacerile comunale din Praga.

În sfârșit M. Sa întreabă pe directorul Schubert, cum stă teatrul național? Dl Schubert a răspuns, că prosperează. M. Sa observă, că teatrul național chie dispune de niște actori excelenți și se bucură, că institutul acesta ia tot mai mare avânt.

Cu aceasta s'a sfârșit audiența. Deși n'are importanță politică, totuși credem, că audiența aruncă lumină destul de vie asupra relațiilor actuale între Coroană și poporul cehic.

(Alianța ruso-turcă). „Le Nord” apărut la 2 Februarie, ia în zeflemea ziarul englezesc „Pall Mall Gazette”, care cel dintâiu a adus și confirmat de mai multe-ori știrea despre încheierea unei alianțe între Rusia și Turcia. Pe urmă scrie:

„O astfel de alianță nu se poate motiva prin nici un motiv plausibil. Ne având înaintea ochilor sei decât un singur scop, anume menținerea păcii în Europa, Rusia n'are nici-decum lipsă de a încheia alianță ofensivă cu ori-cine ar fi. Spre fericire, Rusia trăește cu imperiul otoman în raporturi excelente de prietenie și de bun vecin. Politica sa leală și amicală față cu Poarta în chestiunea armenească rezervând pe Turcia de o intervenție dărmănoasă și salvând drepturile Sultanului, cu unicul scop de a menține pacea, ar fi lucrul extravagant de a supune, că guvernul ar fi fost inspirat, în această politică a sa, de intențiunea: a tir Turcia la o întreprindere ofensivă. Absurditatea acestei idei bate la ochi, prin urmare ne marginim a desmînți simplamente știrea ziarului din Londra.”

Foaia inspirată dela ministerul de externe din Petersburg, vorbește, precum se vede, numai de alianță ofensivă, a cărei existență o neagă. Lasă a presupune verosimilitatea unei alianțe defensive între Rusia și Turcia.

CRONICĂ

Sibiu, 5 Februarie n. 1896.

Verdictul națiunii. Sub acest titlu am publicat unele voci din popor referitoare la criza și rezolvarea ei. Cu același titlu ne vine astăzi o declarațiune din Sarauad (Selașiu) subscrisă de părintele G. Stanciu și mai mulți poporeni ai sei, între ale căror subscrieri sânt și ungurești. Declarațiunea în 10 puncte cere pace, declară aprobare pașilor făcuți de presidiul, aderență dlui Dr. V. Lucaci „până când rămâne, cine a fost”, căci cu el merg, fără el ba, regretă că la 11 Ian. nu s'a pus la vot propunerea lui Lucaci; așurbește fapta celor „trei”, pretinde pe seama națiunii ce este a ei: Institutul, etc... și dorește conchemarea comitetului executiv. După-ce comitetul s'a convocat deja înainte de a fi cunoscută dorința bravilor Români din Sarauad, ba comitetul a și rezolvat criza cu mare majoritate de voturi, declarațiunea trimisă nouă a devenit cu totulul superfluă. Anunțăm totodată, lucru de sine înțeles, că pe viitor și mai puțin vom publica atari declarațiuni sosite post festa și devenite fără obiect.

Nou doctor român. Din Budapesta i-se scrie „Dreptății”: Sâmbătă orele 12 a. m. a avut loc în prezența unui imponent număr de tineri români, promovarea vrednicului și iubutului nostru coleg Andreu Pop, la gradul de doctor juris. Din incidentul acesta tinerii români s'au întrunit, ca arare-ori în număr de peste 40 în biroul nostru național, ca să sârbze pe tânărul doctor, care cu ziua de ieri pășeste afară din cercul tinerimii universitare, în decursul întregii serate a domnit cea mai mare veselie și însuflețire. Persoana sârbătoritului a format obiectul mai multor vorbiri ținute din partea tinerilor prezenți, cari toate exprimau în termeni însufle-

țiți iubirea și alipirea tinerilor față de dînsul, totodată însă și durerea adâncă din cauza despărțirii sale de colegii sei. Momentul cel mai pătrunzător pentru toți l'au format cuvintele dlui I. Maniu, cari ne descriu pe noul doctor ca pe acel tânăr Român, care lipsit de mijloacele materiale, a putut printr-o diligență de fer și printr-o energie aproape unică, să secerce cu atâta succes coroana mancei sale. Cu lacrimi în ochi a răspuns cuvintelor colegilor lui sârbătoritului, mulțumind tinerimii pentru manifestarea aceasta atât de puternică față de persoana sa și promițând, că cu aceeași iubire și dragoste, cu care a lucrat în sinul tinerimii pentru neam și glie, cu aceeași dragoste va lucra și în viitor în viața publică. Trecuseră orele 12, când frumoasa petrecere s'a finit. Toți s'au depărtat dorind colegiul Dr. Andreu Pop țării și putere pe calea spinoasă a vieții publice.

Prăvălia industrișilor români.

Dorind redacțiunea noastră a avea informațiune exactă despre aranjamentul și starea prăvăliei române din loc, a exmis din sinul seu un membru ca să raporteze despre această întreprindere. Până va putea da raport mai detaliat ne spune: Prăvălia este situată în strada Cisnădiei Nr. 27 din Sibiu, este așezată într-o casă nouă a „Universității săsești”, are încăperi spațioase, magazin bun și cancelaria proprie, toate foarte corăspunzătoare scopului. Mobiliarul în genere este pregătit cu deplină îngrijire și gust. Articli din prăvălie sânt numiți în mare parte tot cu vignete românești. Neguțatorii români din provincie au și început cumpărările. Mărfurile, după cât am putut afla sânt procurate dela cele mai vestite fabrici din străinătate și țeară. Conducătorul prăvăliei, dl Georgiu Pop, este un comerciant defapt, servește prompt și cu prețuri moderate, dovedind că însușirea a făcut o alegere bună în persoana d-sale. Exmisul redacțiunii a rămas deplin fadestulit cu cele acolo văzute încât cu conștiință liniștită se atinge atențiunea inteligenței și poporului nostru la aceasta întreprindere românească.

Iubileul de 80 de ani al unui preot.

Din comuna Tilișca (lângă Săliște) ni-se scrie, că poporeni de acolo vor sârbza Marți în 30 Ianuarie v. iubulei de 80 de ani al vrednicului preot veteran Ioan Iosof, în semn de recunoștință pentru meritele dobândite în comună în frumosul șir de ani.

Urmările căsătoriei civile.

În comuna Vale, cottul Solnoc-Dobăca s'au întemplat următoarele: Vasilița Ciont, fiul unui econom s'a cununat cu Maria Tâmbus, dar' numai la organele civile neavând voea a ști ceva de preot. Mirele cu mai mulți consoți de ai sei au strigat, că cununați fiind după o lege, nu mai voesc să știe și de legea bisericii. Pretinzând însă părinții miresei să se facă negreșit și ceremonia bisericească, mirele s'a împotrivit și peste noapte i-a furat mireasa și-a dus-o acasă. Eată ce fructe aduce căsătoria civilă!

Fișpanul cavalier.

„Kronstaedter Zeitung” a publicat la 1 Febr. un prin-articol, în care condamna instituțiunea fișpanilor în legătură cu seria de scandaluri sulevate în sedințele mai recente ale parlamentului. Articoul a fost scris cu mult spirit și cu aluziuni la împregiurările săsești și îndeosebi locale. Articoul se încheie cu fraza „în această galerie de tablouri avem și noi un reprezentant un specimen al acelor fișpani, cari cu drept cuvânt au fost numiți „gigeli politici” de către un deputat opozițional”. — Fișpanul Brașovului, Maurer Mihaly de Uermö: a luat toate inactivetele din acel articol asupra și, cu toate-că nu a fost amintit cu numele și făcând afaceri de onoare a provocat pe dl Lutz Korodi, scriitorul articolului din chestiune. În seara de 2 Febr. s'au fatălnit secundanții dlui Lutz Korodi: Dr. Karl Lutz și Dr. Eugen de Lemeny, cu secundanții lui Maurer: Harmath Lajos și Dr. Papp Árpád la constatarea obicinuite. Domnul Korodi declară prin secundanții sei de a se bate cu provocatorul, însă numai cu sabie, să supune celor mai aspre condițiuni, la batere până la incapacitate și fără bandage. Duelul cu pistolul răsă nu-l primește, deoarece ce astfel și-ar fișca cariera de preot și profesor. El vrea duel și nu duel la aparență cum este cel cu pistoale. Secundanții lui Maurer au mandat de a nu primi decât duel cu pistolul și la din contra să declare, că fișpanul îl consideră de o mizerabil. Neputându-se deci stabili condițiile de duel, afacerea de onoare s'a declarat de încheiat. Despre cazul acesta dl Korodi scrie în nrul dela 4 Februarie n. un prin-articol în care desvêște și mai bine calitățile fișpanului Maurer.

Rehabilitarea lui Miklós Gyula.

„Magyarország” anunță, că în cercurile partidului guvernamental s'a pornit o mișcare în favorul rehabilitării exfișpanului din Borsod Miklós, care a provocat destul de însemnata panamă maghiară în afacerea căilor ferate vicinale. Se va conchiema de către ministrul de comerț un juriu de onoare, care va avea să investigateze din nou toate actele referitoare la această afacere și să aducă un verdict decisiv. Sânt prospecte, că acest verdict să fie în favorul fișpanului. — Din altă parte earăși se anunță, că demisia lui Miklós se va comunica în curând în foaia oficială și în lo-ul vacant va fi denumit Jékelfasszy Zoltán.

D-soara Agata Bărsescu.

Cetim în „Gazeta Bucovinei”: „D-soara Agata Bărsescu, care avea să dezbuteze pe scena teatrului orășeneș din Cernăuți în zilele de 5, 6 și 7 Februarie 1896 a fost reținută la „Raimund-theater” din Viena spre a juca unele novități, între altele și drama de Carnea Sylva: „Ul-randa”. Causale reținerii d-soarei Bărsescu sânt gălăgiile direcțiunea teatrului Raimund

ral? Vezi dacă mi-am zis și eu bravo! este fiindcă în acea gramatică”) am lăsat tipii limbii așa cum ne-au venit dela moși dela strămoși, fără să mai mă arăt și eu atât de preocupat ca dumnea-voastră. Uitați-vă la conjugarea primă și veți vedea: eu cânt, el cântă și ei ear' cânta. „Datu-mi-s'a mie însă”, zice marele Pavel, „palma sau boldul Satanei ca să lovească peste obraz ca să nu mă mândresc”, și încât pentru această palmă a Satanei o am și eu în câteva păcătoase de versuri!”

Acestea la 1847. De atunci greșeala a luat proporții tot mai mari. Astăzi în Muntenia, și mai ales între cărturarii, cari habar n'au de gramatică, forma falsă, de care vorbim, e singura stăpânitoare, așa că adevărata formă ar fi osândită să dispară, dară n'am avea scriitori buni, cari s'o țină în picioare. E scârbos să auzi și să vezi scris: ei sperez, ei lucrez, ei își botez copii, ei încetez de a lucra, ei ar etc.... „Văzut-ați cum conjugă limba-mamă și limbile-surori?” îi întreabă Eliade pe acești nărozi. Asta-i! Parcă ei n'au alta de lucru.

„Auzita-ți vre-odată din gura Românilui, zicându-se așa?” Iac'asa! Parcă Românul dela carnele plugului știe mai bine românește decât d-lor! Cei-ce scriu corect, sânt în minoritate, și cu toată încercarea lor n'au să facă ispravă numai prin serioșitate. Nu! Zeflemea ne trebuie. Ori-cine ar fi scriitorul, dacă nu pricepe limba părinților sei, trebuie lovit la mir, trebuie isbit de păreți, ca să-și vină boerul în fire. Zeflemisit până la cătăramă, căci la bună înțelegere n'o ajungi într-alt chip cu nărodul. Limba e singura avere comună a unui popor; religia, portul, obiceiurile, pot să se schimbe, dar' limba nu;

*) Eliade în critica sa își zice glie-și bravo, la 1847, fiindcă el la 1828 a ținut să deosebescă forma corectă a verbului și n'a căzut în greșeală.

„FAGEȚANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI, FĂGET.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „FAGEȚANA“, ca societate pe acțiuni în Făget, sunt prin aceasta invitați în sensul §-lui 14 al statutelor societății la a

IV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Făget la 28 Februarie st. n. 1896 după amiază la 2 1/2 ore, în localul societății.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii despre activitatea institutului și despre rezultatul gestiunii anului IV.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decisiune asupra compturilor anuale.
4. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat, realizat în anul al IV-lea de gestiune.
5. Alegerea comitetului de supraveghere pe un non period de trei ani.
6. Alegerea a 2 membri în direcțiune conform §-lui 31 din statute.
7. Modificarea §-lui 10 din statutele societății.
8. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 26 din statutele societății.
9. Exmiterea alor 2 acționari, pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală sau în persoană sau prin plenipotențiat, sunt invitați în virtutea §-lui 16 din statutele societății a-și depune acțiunile d-lor cu o zi înainte la cassasocietății.

Făget, în 30 Ianuarie st. n. 1896.

Direcțiunea.

[587] 1—1

Contul bilanțului:

Active:		Pasive:	
Casa în numerar.	10616 79	Capital social:	
Împrumuturi pe cambii cu garanți	297589 39	1000 acțiuni a fl. 100	100000 —
Împrumuturi pe cambii cu acop. hip.	57084 50	Fond de rezervă.	20669 09
Împrumuturi pe ipotece	68440 50	Fond de garanță.	1500 —
Împrumuturi pe obligațiuni cu caveți	76022 —	Depuneri spre fructificare:	
Credite de cont-curent	310 63	a) în libele	fl. 275,239.99
Spese de fondare	fl. 356.30	b) fondul de pensie al	
după amortisare de 20%	178.15	funcionarilor	3,201.19
Mobilier	fl. 1,313.07	Cambii reescomptate	96200 60
după amortisare de 10%	131.31	Interese anticipate pro 1896	5785 61
Acțiuni străine	754 —	Dividende neridicate	30 —
Realități	221 —	Profit curat	15571 32
Diverse conturi debitoare și interese restante	5849 08		
	518197 80		518197 80

Contul profitului și perderilor:

Eșite:		Venite:	
Interese:		Profit transportat din anul trecut	500 —
pentru fondul de rezervă	fl. 631.54	Interese:	
pentru depuneri spre fructificare	14,883.57	dela impr. pe cambii cu	
pentru cambii reescompt.	6,366.82	garanți	fl. 28,661.17
Spese:		dela impr. pe cambii cu	
a) salarii și marce de prezență	fl. 5,912.—	acop. hip.	5,252.42
b) chirie, porto, tipărituri, și alte	2,618.42	dela impr. pe ipotece	4,966.70
Contribuțiune:		dela impr. pe oblig. cu	
directă	fl. 1,734.67	caveți	8,128.65
de 10% după interes. dela dep. spre fruct., dare de drum și alte.	1,608.85	Profit dela cumpărare și vindere de realități	1200 —
Amortisare:		Profit dela acțiuni străine	28 —
din speșele de fondare	fl. 178.15	Provisiuni	899 71
din mobilier	131.31		
Profit curat	15571 32		
	49636 65		49636 65

Făget, la 31 Decembrie 1895.

Sebastin Olariu m. p.,
director executiv.

Toma T. Haneșiu m. p.,
prim-comptabil.

Membrii în direcțiune:

Zenobiu Bordan m. p. Georgie Giura m. p. Nicolau Barbu m. p. Dionisiu Feneș m. p.

Bilanțul present precum și contul profitului și perderilor present examinându-le conform legilor și statutelor le-am aflat exacte și cărțile în bună regulă.

Făget, la 30 Ianuarie 1896.

Comitetul de supraveghere:

Demetriu Carabaș m. p. Vasile Nicoreșcu m. p. Dimitrie Iosof m. p.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1816—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Concurs.

Devenind vacant postul de adjunet notarial (practicant) al comunei Tilișca, pentru ocuparea celuiia se escrie concurs cu termin până în 20 Februarie st. n. 1896.

Emolumentele sânt:

Salar fix din alodiu 220 fl.
Relut de cuartir și lemne 31 „
Suma 251 fl.

plus o remunerațiune din partea notarului, amăsura purtării și zelului ce va dovedi adjunetul.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiți a se adresa direct primăriei comunale, care bucuros servește cu informațiuni detaliate.

Tilișca, în 31 Ianuarie 1896.

Primăria comunală:

Valeriu Millea, Savu Frăcea,
notar. primar.

Se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

Călindarul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare poporală a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română poporală. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sânt pretutindenea laite și puține familii vor fi în cari să lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sânt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, cari se nasc din mistuirea rea și din obstipațiune, ca: *perturbațiuni în circulația ferii, boale de ficat, slabirea mațelor, colic, congestiuni de sânge la creeri, hemorizi etc.*

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sânt de efect cu deosebire bun la anemie și la boalele rezultate din aceasta, ca: *galbinarea, dureri de cap nervoase etc.* Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Acete pilule curățitoare de sânge se produc veritabile singur numai în farmacia la „Mărul de aur al imperiului“ a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena, și costă o șatulă cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimitându-se bani înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sânt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere apriat pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer și a considera numai pe acelea de veritabile, a căror instrucțiune de întrebuintare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumeratele scrisori, în cari consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lăsăm să urmeze aici numai puține, cu observarea, că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earși 15 șaturi din neîntrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.

Stimează cu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.

Stim. Domn! Voea lui D-zeu a fost că mi-a venit în mâni pilulele D-V, ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nașterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur as fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu se Te binecuvinteze de o miie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre m'e vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.

Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.

Stimate Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătusei mele de 60 de ani. Aceasta a pățimit 5 ani de catar cronic de

Licuer de plante alpine de W. Ottm. Bernhard din Lindau în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Alife americană în contra podagrei, cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podagrice și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, junghieri în picioare, ischias, migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi, fl. 1.20.

Esenta de ochi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea puterii vizuale în flacon original a 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr.

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarelor, regușei și tusei, 1 șatulă 35 cr., trimitere francată 60 cr.

Spirit de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra ori-și-cărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr. cu trimitere francată 65 cr.

Kola preparate a lui Stoll mijloc excelent pentru întărirea nervilor, pentru bolnavi de stomac și contra boalelor de maț, 1 litru Elisir Kola sau vin 3.—, 1/2 litru 1 fl. 60 cr., 1/4 litru 85 cr. Elisir Kola imperial în butelii de câte 5 fl. 50 cr., 3 fl., 1 fl. 60 cr.

Balsam de gușe remediu sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr. trimitere francată 65 cr.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articoli, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiteriile prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimitându-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“ Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comandele se vor efectui numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta speșele postale sânt mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile sânt a se privi numai acele piluri, a căror asignațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în culoare roșie.

Specialitățile mai sus numite se capătă și în spețeria I. v. Török, Budapesta, Königsgasse 12.

[3104] 11—12